

19 – Dubrovnik-Neretva distrikt

Dubrovnik-Neretva Amt er det sydligste amt i Kroatien, beliggende i det sydlige Dalmatien. Amtet sæde er Dubrovnik og andre store byer er [Korčula](#), [Metković](#), [Opuzen](#) og [Ploče](#).

[Neum kommune](#), som hører til nabolandet [Bosnien-Hercegovina](#), deler amtet i to dele, som kun er forbundet med [Pelješac-broen](#).

Den sydlige del af amtet består af Dubrovnik og det omkringliggende område, herunder [Pelješac-halvøen](#) og [øerne Korčula](#), [Lastovo](#), [Mljet](#), [Šipan](#), [Lopud](#) og [Koločep](#).

Den nordlige del af amtet omfatter [Neretva-deltaet](#), [Baćina-søerne](#) nord for Ploče og et stykke bagland nær de sydligste skrånninger af [Biokovo](#) og omkring Rujnica-bakken.

Den nordlige del af Mljet-øen er en [nationalpark](#). Ligesom Lastovo-øhavet er en udpeget [naturpark](#). Den sydligste spids af amtet er [Prevlaka-halvøen](#) ved grænsen til [Montenegro](#). Det er det eneste kroatiske amt, der grænser op til Montenegro.

Selvom den 9 kilometer lange kyststrækning, der tilhører Neum, effektivt gør den sydlige del af amtet til en [enklave](#) (der forbinder den fra det kroatiske fastland), er den stadig forbundet med resten af landet via Pelješac-broen.

Vejtrafik, der går til og fra Dubrovnik gennem Neum, er normalt mindre underlagt toldkontrol for at reducere trafikbelastningen.

Vejen, der forbinder Dubrovnik med resten af landet via Neum, har en bane pr. retning, og buslinjer, der passerer gennem Neum, stopper ofte der, så passagererne kan drage fordel af lavere bosniske skatter og købe tobak og alkoholholdige drikkevarer, da de har tendens til at være billigere der.

Ved folketællingen i 2011 udgjorde etniske kroater langt størstedelen med 94,4% af befolkningen, efterfulgt af serbere på 1,7% og 3,9% var andre etniske grupper kombineret.

Det særlige ved dette amt er en smal og inhomogen kystzone, adskilt fra baglandet af bjergmassiv.

Amtets område består af to vigtigste funktionelle og fysiognomiske zoner, nemlig en relativt smal langsgående kystzone med næsset åbent hav og de nærliggende øer (de vigtigste øer er Korčula, Mljet, Lastovo og Elaphitesøerne) og området Neretva-dalen med dens graviterende kystzone.

Dubrovnik-Neretva Amt tilhører mindre kroatisk amter både med hensyn til overfladen af dets landområde og antallet af dets indbyggere.

Det dækker et areal på 1.780,86 km, dets befolkning ifølge den seneste officielle liste er 122.870 indbyggere.

Den 1.024,63 km lange kyst i amtet er stærkt indrykket og varierer fra beskyttede bugter med sandstrande af eksotisk skønhed til et åbent hav udsat stejlt kystområde med klipper.

Denne mangfoldighed af usædvanligt rige landskaber gør amtets kyst til en af de smukkeste kyster i Middelhavet.

Mangfoldigheden i landskaber er beriget med land- og havbiologisk mangfoldighed, hvilket klassificerer dette område som unikt i Middelhavet.

På lokalt plan er Dubrovnik-Neretva Amt yderligere opdelt i 5 byer og 17 kommuner

- [Byen Dubrovnik](#) (amtssæde)
- [Byen Korčula](#)
- [Byen Metković](#)
- [Byen Opuzen](#)
- [Byen Ploče](#)

Byen Dubrovnik

Dubrovnik er en by i det sydlige Dalmatien ved Adriaterhavet.

Det var historisk kendt som Ragusa

Det er et af de mest fremtrædende turistmål i Middelhavet, en havn og centrum af Dubrovnik-Neretva Amt.

Dens samlede befolkning er 42.615 (2011 folketælling). I 1979 blev byen Dubrovnik tilføjet til UNESCOs liste over verdensarvsteder i anerkendelse af sin fremragende middelalderlige arkitektur og be-fæstede gamle bydel

Byens historie går sandsynligvis tilbage til det 7. århundrede, da byen kendt som Ragusa blev grund-lagt af flygtninge fra [Epidaurum](#) (*Ragusa Vecchia*).

Det var under beskyttelse af det byzantinske imperium og senere under Republikken Venedigs suveræ-nitet.

Mellem det 14. og 19. århundrede regerede Dubrovnik sig selv som en fri stat. Byens velstand var hi-storisk baseret på maritim handel.

Som hovedstad i den maritime republik Ragusa opnåede den et højt udviklingsniveau, især i det 15. og 16. århundrede, da det blev kendt for sin rigdom og dygtige diplomati. Samtidig blev Dubrovnik en vugge for kroatisk litteratur.

Hele byen blev næsten ødelagt, da et ødelæggende jordskælv ramte i 1667.

Under Napoleonskrigene blev Dubrovnik besat af det franske imperiums styrker, og derefter blev Repu-blikken Ragusa afskaffet og indarbejdet i Napoleons kongerige Italien og senere i de illyriske provinser.

Senere, i begyndelsen af det 19. til begyndelsen af det 20. århundrede, var Dubrovnik en del af Konge-riget Dalmatien inden for det østrigske imperium.

Dubrovnik blev en del af Kongeriget Jugoslavien umiddelbart efter dets oprettelse, og det blev indarbej-det i sin Zeta Banovina i 1929, før det blev en del af Banovina i Kroatien ved dets oprettelse i 1939.

Under Anden Verdenskrig var det en del af aksemagternes marionetstat Uafhængige Stat Kroatien, før det blev genindlemmet i SR Kroatien i SFR Jugoslavien.

I 1991, under den kroatiske uafhængighedskrig, blev Dubrovnik belejret af den jugoslaviske folkehær i syv måneder og led betydelig skade fra beskydning. Efter at have gennemgået reparations- og restaureringsarbejder i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne genopstod det som et af Middelhavets største turistmål samt et populært filmsted.

Navnene *Dubrovnik* og *Ragusa* eksisterede sammen i flere århundreder.

Ragusa, registreret i forskellige former siden mindst det 10. århundrede forblev det officielle navn for Republikken Ragusa indtil 1808 og for byen i Kongeriget Dalmatien indtil 1918, mens *Dubrovnik*, der først blev registreret i slutningen af det 12. århundrede, var i udbredt brug i slutningen af det 16. eller begyndelsen af det 17. århundrede.

Navnet *Dubrovnik* i Adriaterhavsbyen er først registreret i Charter of Ban Kulin (1189).

Den mest almindelige forklaring på oprindelsen er fra et proto-slavisk ord *dǫbъ*, der betyder 'eg', og udtrykket *dubrovnik*, der henviser til 'egetræ' eller 'egeskov', som på alle andre slaviske sprog betyder ordet *dub*, *dàb*, 'eg' og *dubrava*, *dǫbrowa* betyder 'egetræ'.

Det historiske navn *Ragusa* er registreret i den græske form *Ῥαούσιον* i det 10. århundrede. Det blev optaget i forskellige former i middelalderen, *Rausia*, *Lavusa*, *Labusa*, *Raugia*, *Rachusa*.

Den klassiske forklaring af navnet skyldes Konstantin VII's *De Administrando Imperio* (10. århundrede). Ifølge denne beretning er Ragusa grundlaget for flygtningene fra Epidaurum (Ragusa Vecchia), en græsk by beliggende omkring 15 km syd for Ragusa, da denne by blev ødelagt i de slaviske angreb i det 9. århundrede.

Navnet forklares som en forvanskning af et dalmatae /romansk ord *Lausa*, navnet på den klippeø, hvor byen blev bygget.

Dubrovnik var beboet af den illyriske stamme Dalmatae i oldtiden. Ifølge Konstantin Porphyrogenitus's *De Administrando Imperio* (ca. 950) blev Ragusa grundlagt i det 7. århundrede, opkaldt efter en "klippeø" kaldet *Lausa*, af flygtninge fra Epidaurum, en romersk by beliggende omkring 15 km mod syd, da denne by blev ødelagt af slaver, der kæmpede med avarerne.

Det var en af de dalmatiske bystater.

Udgravninger i 2007 afslørede en byzantinsk basilika fra det 8. århundrede og dele af bymurene. Størrelsen af den gamle basilika indikerer tydeligt, at der var en ganske stor bosættelse på det tidspunkt. Der er også tegn på tilstedeværelsen af en bosættelse i den førkristne æra.

Antun Ničetić udlægger i sin bog fra 1996 *Povijest dubrovačke luke* ("Dubrovniks havns historie") teorien om, at Dubrovnik blev etableret af græske søfolk, som en station halvvejs mellem de to græske bosættelser [Budva](#) og [Korčula](#), 95 sømil bortset fra hver af dem.

I 1991 erklærede Kroatien og Slovenien, som på det tidspunkt var republikker inden for SFR Jugoslavien, deres uafhængighed. Ved denne begivenhed blev Den Socialistiske Republik Kroatien omdøbt til Republikken Kroatien.

På trods af demilitariseringen af den gamle bydel i begyndelsen af 1970'erne i et forsøg på at forhindre, at den nogensinde blev et krigsoffer, angreb den jugoslaviske folkehær (JNA) - der dengang primært bestod af serbere - efter Kroatiens uafhængighed i 1991 byen.

Den nye kroatiske regering oprettede en militær forpost i selve byen.

Montenegro - ledet af præsident [Momir Bulatović](#) og premierminister Milo Đukanović, der kom til magten i den antibureaukratiske revolution og var allieret med Slobodan Milošević i [Serbien](#) - erklærede, at Dubrovnik ikke skulle forblive i Kroatien, fordi de hævdede, at det historisk aldrig havde været en del af et uafhængigt Kroatien, men snarere mere historisk tilpasset Montenegros kysthistorie.

Uanset hvad det var, var de fleste indbyggere i Dubrovnik på det tidspunkt kommet til at identificere sig som kroatiske, hvor serbere tegnede sig for 6,8 procent af befolkningen.

Den 1. oktober 1991 blev Dubrovnik angrebet af JNA, hvilket resulterede i en belejring, der varede i syv måneder.

Det kraftigste artilleriangreb var den 6. december med 19 dræbte og 60 sårede. Antallet af ofre i konflikten var ifølge kroatisk Røde Kors 114 dræbte civile, blandt dem digteren Milan Milišić.

Udenlandske aviser blev kritiseret for at lægge større vægt på skaderne i den gamle bydel end på menneskelige tab. Ikke desto mindre beskadigede artilleriangrebene på Dubrovnik 56% af sine bygninger til en vis grad, da den historiske murede by, et UNESCO World Heritage Site, opretholdt 650 hits af artillerirunder.

Den kroatisk hær ophævede belejringen i maj 1992 og befriede Dubrovniks omgivelser i slutningen af oktober, men faren for pludselige angreb fra JNA varede i yderligere tre år

Efter krigens afslutning blev skader forårsaget af beskydningen af den gamle bydel repareret. I overensstemmelse med UNESCOs retningslinjer blev reparationer udført i den oprindelige stil. Det meste af genopbygningsarbejdet blev udført mellem 1995 og 1999.

Den påførte skade kan ses på et kort nær byporten, der viser alle artilleri hits under belejringen, og er tydeligt synligt fra høje punkter rundt om i byen i form af de mere farvestrålende nye tage.

Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) har rejst tiltale mod generaler og officerer, der var involveret i bombningen. General Pavle Strugar, der koordinerede angrebet på byen, blev idømt syv og et halvt års fængsel af domstolen for sin rolle i angrebet.

1996 Kroatien USAF CT-43 styrt, nær Dubrovnik Lufthavn, dræbte alle på et amerikansk luftvåben jettfly, herunder USA's handelsminister Ron Brown, *The New York Times* Frankfurt Bureau chef Nathaniel C. Nash, og 33 andre mennesker.

Dubrovnik har et middelhavsklima. Dubrovnik har varme og moderat tørre somre og milde til kølige våde vintre.

Boravinden blæser kolde vindstød ned langs Adriaterhavskysten mellem oktober og april, og tordennejr er almindelige hele året rundt, selv om sommeren, når de afbryder de varme, solrige dage.

Lufttemperaturerne kan variere lidt afhængigt af området eller regionen.

Typisk i juli og august dagtimerne maksimale temperaturer nå 28° C, og om natten falder til omkring 23° C.

I foråret og efteråret er maksimale temperaturer typisk mellem 20° C og 28° C.

Vintrene er blandt de mildeste af enhver kroatisk by, med dagtemperaturer omkring 13° C i de koldeste måneder. Sne i Dubrovnik er meget sjælden.

- Lufttemperatur
 - gennemsnitligt årligt 16,4°C
 - gennemsnit af koldeste periode januar, 10° C
 - gennemsnit af varmeste periode August, 25,8° C
- Havtemperatur
 - gennemsnitlig maj-september: 18,7-25,5° C

Den årlige Dubrovnik Summer Festival er en 45-dages lang kulturel begivenhed med live skuespil, koncerter og spil. Det er blevet tildelt et Gold International Trophy for Quality (2007) af redaktionen i samarbejde med Trade Leaders Club.

Byens skytshelgen er Sveti Vlaho (Saint Blaise), hvis statuer ses rundt omkring i byen. Han har en betydning, der ligner evangelisten Markus' betydning i Venedig.

En af de større kirker i byen er opkaldt efter Saint Blaise. 3. februar er festen for Sveti Vlaho. Hvert år fejrer byen Dubrovnik ferien med messe, parader og festligheder, der varer i flere dage.

Den gamle bydel i Dubrovnik er afbildet på bagsiden af den kroatiske 50 kuna-seddel, der blev udstedt i 1993 og 2002.

Byen kan prale af mange gamle bygninger, såsom Arboretum Trsteno, det ældste arboret i verden, der dateres tilbage til før 1492. Også det tredjeældste europæiske apotek og det ældste, der stadig er i drift, der blev grundlagt i 1317, er i Dubrovnik, på Little Brothers kloster.

I historien blev mange Conversos (Marranos) tiltrukket af Dubrovnik, tidligere en betydelig havn.

I maj 1544 landede et skib der udelukkende fyldt med portugisiske flygtninge, som Balthasar de Faria rapporterede til kong John.

En anden beundrer af Dubrovnik er George Bernard Shaw, der besøgte byen i 1929 og sagde: "Hvis du vil se himlen på jorden, kom til Dubrovnik."

I Dubrovnik-bugten ligger den 72 hektar store skovklædte ø [Lokrum](#), hvor Richard Løvehjerte, konge af England, ifølge legenden blev kastet i land efter at være forlist i 180. Øen omfatter en fæstning, botanisk have, kloster og naturiststrand.

Blandt de mange turistmål er et par strande. Banje, Dubrovniks vigtigste offentlige strand, er hjemsted for Eastwest Beach Club. Der er også Copacabana Beach, en stenet strand på Lapad-halvøen, opkaldt efter den populære strand i Rio de Janeiro.

I 2018 måtte byen tage skridt til at reducere det overdrevne antal turister, især i den gamle bydel. En metode til at moderere overbelægningen var at forskyde ankomst- / afgangstiderne for krydstogtskibe for at sprede antallet af besøgende mere jævnt i løbet af ugen.

Få af Dubrovniks renæssancebygninger overlevede jordskælvet i 1667, men nok forblev til at give en idé om byens arkitektoniske arv.

Det fineste renæssancehøjdepunkt er [Sponza -paladset](#), der stammer fra det 16. århundrede og i øjeblikket bruges til at huse National Archives.

[Rektorpaladset](#) er en gotisk renæssancestruktur, der viser fint udskårne hovedstæder og en udsmykket trappe. Det huser nu et museum. Dens facade er afbildet på bagsiden af den kroatiske 50 kuna-seddel, der blev udstedt i 1993 og 2002.

[St. Saviour-kirken](#) er en anden rest af renæssanceperioden ved siden af den meget besøgte [franciskanske kirke og kloster](#).

Franciskanerklosterets bibliotek besidder 30.000 bind, 216 inkunabler, 1.500 værdifulde håndskrevne dokumenter. Udstillinger omfatter et sølvfyldt kors fra det 15. århundrede og sølv thurible og et krucifiks fra det 18. århundrede fra Jerusalem, en martyrologi (1541) af Bemardin Gucetic og oplyste salmer.

Dubrovniks mest elskede kirke er [St Blaises kirke](#), bygget i det 18. århundrede til ære for Dubrovniks skytshelgen.

Dubrovniks barokke katedral blev bygget i det 18. århundrede og huser en imponerende statskasse med relikvier af Saint Blaise.

Byens dominikanske kloster ligner en fæstning på ydersiden, men interiøret indeholder et kunstmuseum og en gotisk-romansk kirke.

En særlig skat i det dominikanske kloster er dets bibliotek med 216 inkunabler, adskillige illustrerede manuskripter, et rigt arkiv med dyrebare manuskripter og dokumenter og en omfattende kunstsamling.

Den napolitanske arkitekt og ingeniør Onofrio della Cava afsluttede akvædukten med to offentlige springvand, begge bygget i 1438.

Tæt på Pile Gate står Big Onofrio's Fountain midt på et lille torv. Det kan have været inspireret af den tidligere romanske dåb i den tidligere katedral på Bunić-pladsen. De skulpturelle elementer gik tabt i jordskælvet i 1667. Vandstråler strømmer ud af munden på de seksten mascaroner.

Den lille Onofrio's Fountain står på den østlige side af Placa og leverer vand til markedspladsen på Luža-pladsen. Skulpturerne blev lavet af den milanesiske kunstner Pietro di Martino (som også skulpturerede ornamenterne i rektorpaladset og lavede en statue - nu tabt - til den franciskanske kirke).

Det 31 meter høje Dubrovnik Bell Tower, bygget i 102, er et af symbolerne på den frie bystat Ragusa. Det blev bygget af de lokale arkitekter Grubačević, Utišenović og Radončić. Det blev genopbygget i 1444, da det havde mistet sin stabilitet gennem et jordskælv og var i fare for at falde. Urets messingflade viser månens faser. To menneskelige figurer slår klokken hver time.

Tårnet står ved siden af Hovedvagtens Hus, også bygget i gotisk stil. Det var residens for admiralen, øverstbefalende for hæren. Barokportalen blev bygget mellem 1629 og 1706 af den venetianske arkitekt Marino Gropelli (som også byggede St Blaise's kirke).

I 1418 rejste Republikken Ragusa, som Dubrovnik dengang hed, en statue af Roland som et symbol på loyalitet over for Sigismund af Luxembourg (1368–1437), konge af Ungarn og Kroatien (fra 1387), prins-kurfyrste af Brandenburg (mellem 1378 og 1388 og igen mellem 1411 og 1415), tysk konge (fra 1411), konge af Bøhmen (fra 1419) og kejser af Det Hellige Romerske Rige (fra 1433), der blev hjulpet af en vellykket krigsalliance mod Venedig for at bevare Ragusas uafhængighed.

Det står midt på Luža-pladsen. Roland statuer var typiske symboler på byens autonomi eller uafhængighed, ofte rejst under Sigismund i hans kurfyrstedømme Brandenburg.

I 1419 erstattede billedhuggeren Bonino af Milano med hjælp fra lokale håndværkere det første Roland med den nuværende gotiske statue. Dens underarm var i lang tid måleenheden i Dubrovnik en [ell](#) Dubrovnik er lig med 51,2 cm (20,2 tommer).

Byen Korčula

Korčula er en by på [østkysten af øen](#) Korčula, i Adriaterhavet. Byen Korčula har en samlet befolkning på 5.634.

Den gamle by er omgivet af mure, og gaderne er arrangeret i et sildebensmønster, der tillader fri cirkulation af luft, men beskytter mod stærk vind.

Korčula er tæt bygget på et forbjerg, der beskytter den smalle lyd mellem øen og fastlandet. Bygning uden for murene var forbudt indtil det 18. århundrede, og træbroen blev først udskiftet i 1863.

Alle Korčulas smalle gader består af trapper undtagen gaden, der løber langs den sydøstlige mur. Gaden kaldes *Tankernes Gade*, så man ikke behøvede at bekymre sig om trinene.

Byens historiske steder omfatter den centrale [romansk-gotiske katedral St. Mark](#) (bygget fra 1301 til 1806), det [franciskanske](#) kloster fra det 15. århundrede med et venetiansk [gotisk kloster](#), borgerrådskamrene, paladset for de tidligere [venetianske](#) guvernører, store paladser fra det 15. og 16. århundrede af de lokale handelsadelsmænd og de massive bybefæstninger.

Cursola, som det blev kaldt på latin, blev bispesæde i begyndelsen af det 14. århundrede, da biskoppen af Ston (Stagnum på latin) bad om at få tilladelse til at flytte sit sæde dertil på grund af serbisk pres på Ston.

Dette blev givet, og han blev også biskop i et nyt bispedømme i Cursola forenet med sit tidligere.

I 1541 bad ragusanerne om adskillelse af kirkelig jurisdiktion over Ston, som de havde erobret fra Cursola, som i det foregående århundrede var blevet en venetiansk besiddelse.

I 1828, da både Korčula og Ragusa (Dubrovnik) tilhørte det østrigske imperium, blev bispedømmet Cursolas område gjort til en del af Dubrovnik.

Cursola er ikke længere et boligbispedømme, men er i dag opført af den katolske kirke som en titulær se.

De hengivne katolske indbyggere i Korčula holder liv i gamle folkekirkeceremonier og en vårbendans, Moreška, der går tilbage til middelalderen.

Oprindeligt blev den kun danset ved særlige lejligheder, men nu i moderne tid er der forestillinger to gange om ugen for turister.

Byens byvedtægt fra 1214 forbød slaveri.

Øen er rig på vinmarker, olivenlunde og små landsbyer og huser en herlig gammel bydel og er den sjette største ø i Adriaterhavet, der strækker sig næsten 47 km i længden.

Tætte fyrreskove fik de oprindelige græske bosættere til at kalde øen Korkyra Melaina (Sort Korfu). Rolige bugter og små sandstrande præger den stejle sydkyst, mens den nordlige bred er fladere og mere småstensagtig.

Traditionen lever og sparker på Korčula, med ældgamle religiøse ceremonier, folkemusik og danse, der stadig udføres til glæde for en stadigt voksende tilstrømning af turister.

Oenophiles vil elske at prøve sin vin. Den bedste af alle kroatisk hvide fremstilles uden tvivl af den oprindelige drue *pošip*, især fra områderne omkring landsbyerne Čara og Smokvica. Grkdruen, der dyrkes omkring Lumbarda, producerer også tør hvidvin af høj kvalitet.

Øens bedste strand er Pupnatska Luka på sydkysten.

Dominerende den lille plads i Korčulas hjerte er denne storslåede katedral fra det 15. århundrede, bygget af Korčula kalksten i gotisk renæssancestil af italienske og lokale håndværkere. Facadens skulpturelle detaljer er spændende, især Adam og Evas nøgne squatting figurer på dørstolperne og den tohalede havfrue og elefant på den trekantede gavlgesims øverst.

Klokketårnet er toppet af en balustrade og udsmykkede kuppel, smukt udskåret af Korčulan Marko Andrijić.

Indvendigt svæver skibet 30 m i højden og er foret med en dobbelt søjlegang af udsatte kalkstenssøjler. Hold øje med ciborium, også udskåret af Andrijić, og bag det altertavlen, der maler *Three Saints*, af Tintoretto. Et andet maleri, der tilskrives Tintoretto eller hans værksted, *Bebudelsen*, ligger ved siden af det barokke alter i St. Anthony.

Andre bemærkelsesværdige kunstværker omfatter en bronzestatue af St Blaise af Ivan Meštrović, nær alteret på den nordlige gang, og et maleri af den venetianske kunstner Jacopo Bassano i apsis i den sydlige gang. Tjek også de moderne skulpturer i døbefonten.

Før du forlader pladsen, skal du bemærke det elegant ornamenterede Arneri Palace overfor katedralen på hjørnet af den smalle gade med samme navn.

Korčulas tårne og resterende bymure ser særligt slående ud, når de nærmer sig fra havet, deres tilstedeværelse advarer pirater om, at byen ikke ville være nogen pushover. Oprindeligt ville disse forsvar have været endnu mere skræmmende og dannede en komplet stenbarriere mod angribere, der bestod af 12 tårne og 20 m høje mure.

Hovedindgangen til den gamle by er gennem den sydlige landport i [Veliki Revelin Tower](#). Bygget i det 14. århundrede og senere udvidet, er denne befæstning prydet med våbenskjolde fra de venetianske doger og Korčulan guvernører. Der var oprindeligt en træbro her, men den blev erstattet i det 18. århundrede af de brede stentrin, der giver en følelse af storhed til indgangen. Den bedste resterende del af forsvarsmurene strækker sig vest herfra.

På den vestlige side beskyttede det koniske store guvernørtårn, bygget i 1483, og [det lille guvernørtårn](#), bygget i 1449, havnen, skibsfarten og guvernørens palads, som plejede at stå ved siden af rådhuset.

Det lille [Sea Gate Tower](#) fortsætter med uret rundt om kanten af den gamle byhalvø og har en indskrift på latin fra 1592, der hævder den fantasifulde forestilling om, at Korčula blev grundlagt efter Trojas fald. Næste op er det renoverede [Kanavelić Tower](#), dets halvcirkelformede profil toppet med brystværn, og derefter det mindre Zakerjan Tower, som nu huser [Massimo cocktailbar](#).

Dette beskedne museum har en samling af interessante byzantinske ikoner, malet på forgyldt træ og rituelle genstande fra det 17. og 18. århundrede. Det virkelige højdepunkt er adgang til den smukke All Saints 'Church fra det 15. århundrede ved siden af. Denne barokke kirke har et malet kretensisk krucifiks fra det 17. århundrede, en ekstraordinær pietà fra slutningen af det 18. århundrede udsåret af valnød og en udsåret og malet polyptych-altertavle fra 1439 af Blaž Jurjev fra Trogir, betragtes som et kroatisk mesterværk.

Byen Metković

Metković er en by i Dubrovnik-Neretva Amt i Kroatien, beliggende i den sydøstlige del af landet, ved bredden af floden [Neretva](#) og på grænsen til Bosnien-Hercegovina.

Den samlede befolkning i byen kommune er 16.788 indbyggere (2011 folketælling).

Byen blev første gang nævnt i et retsdokument fra 1422 som en lille landbrugsby. Det forblev sådan indtil det nittende århundrede. I løbet af denne periode fandt byen fornyede investeringer fra landets østrigske herskere.

Med ankomsten af området første posthus og skole samt stigningen i handelen med det osmanniske rige begyndte byen at blomstre. Det blev styret af det osmanniske imperium som en del af Sanjak i Hercegovina mellem 1494 og 1685, derefter af Republikken Venedig indtil 1797 og endelig af det franske imperium, før de østrigske habsburgere overtog. I 1875 og 1910 besøgte kejser Francis Joseph I byen.

Metković ligger i nærheden af den gamle romerske bosættelse [Narona](#) (i dag [Vid](#)).

Narona blev etableret som en romersk handelsstation efter Roms vellykkede krig (illyriske krige) med den nærliggende [illyriske stamme Daors](#) (ruinerne af deres hovedby ligger nær [Stolac](#)) og voksede med succes indtil det 3. århundrede e.Kr.

Derefter gik det på et støt fald, især efter et stort jordskælv fra det 4. århundrede e.Kr. Ved ankomsten af slaviske stammer i midten af det 6. århundrede e.Kr. blev byen Narona forladt, hvor de fleste dele blev dækket af silt, der blev båret af floden Neretva.

Kun mindre udgravninger blev udført, de fleste af dem var koncentreret om placeringen af Vid. Et af byens vartegn er kirken St. [Elijah](#), byens [skytshelgen](#).

Metković er den næststørste by i Dubrovnik-Neretva Amt, og det administrative, økonomiske og kulturelle centrum i Neretva-dalen.

Hvor bakker smelter sammen med en frugtbar dal, hvor en grøn flod og mystiske sumpe kombineres med klart blått hav, er der Neretva-dalen og Metković. Du vil føle naturens opkald, komme til at nyde saftig frugt, især mandarinerne.

Metković ligger i Neretva-flodens dal, åben mod havet, og tilbyder gode muligheder for at nyde din ferie.

Traditionelt vendt mod landbrug på grund af det rige floddelta er byen kendt for sine plantager af mandariner og andre frugter og grøntsager, og du kan også nyde bådture (fotosafari) og traditionelle specialiteter (ål og frø).

Resterne af den gamle by Naron, dagens Vid, ligger 4 km sydvest for Metković, hvor det arkæologiske museum Naron er bygget, som det første "in situ" museum i Kroatien.

Bygget på lokaliteten af et antikt tempel dedikeret til den 1. romerske kejser Augustus, viser det en unik samling af antikke statuer lavet engang i det 1. århundrede f.Kr. Det arkæologiske museum Naron er en unik og uundgåelig destination for alle elskere af kultur, kunst, historie og arkæologi.

Det bedste eksempel på en rig og forskelligartet fuglepopulation i Neretva-deltaet kan observeres i den ornitologiske samling af Natural History Museum Metković.

Desværre er den dalmatiske pelikan, griffon and og marmoreret krikand væk, men selv i dag kan vi se bitterner og ferruginøse ænder i Neretva deltaet.

Deltaet er et vigtigt hvilested for millioner af trækfugle, men også en populær destination for mange naturelskere.

I Predolac-hulen kan du møde den unikke hule skaldyr "Congeria", et levende fossil, et tertiært relikvie og unikke arter til Dinarid Alperne.

Du kan også møde mange andre dyrearter, der udelukkende lever under jorden, og dem, der lever i overfladevand. Alt dette i en lokalitet, der vil give en unik oplevelse for alle dem, der besøger dette område.

I løbet af maj er der den traditionelle folkløse begivenhed "Na Neretvu misečina pala", eller "Moonlight falls on Neretva", mens juli er forbeholdt traditionel mullet fiskeri - Cipolijada, og en konkurrence om at hoppe ind i Neretva.

Der er også den romerske nat i Naron, som vil transportere dig tilbage i tiden til romertiden, hvor gladiator kampe og slavemarkeder var fremtrædende. En del af Neretva-fyrstendømmets dag i august er at lære traditionelle håndværk og landsbyspil at kende, se spændende konkurrencer og kostumespil.

Det traditionelle Neretva bådmaraton, "Maraton lađa", hvor omkring 30 besætninger fra Neretva-dalen og udlandet konkurrerer, afholdes den 2. lørdag i august.

Ud over rig kulturel, historisk og naturarv kan du nyde gastronomi og vine, fotosafariture gennem den uberørte sump og først og fremmest venlighed og hjertelighed hos byens beboere.

Metković tilbyder besøgende et væld af interessante kulturelle, naturlige, gastronomiske og turistmæssige faciliteter af enestående værdi, både i byen og i det bredere område.

Mens de nyder landskabet i regionen, kan turister prøve lækkerierne af mange specialiteter, herunder fisk og frøer, samt frugt og grøntsager, der vokser her i overflod.

Cruising i en gammel Neretva båd gennem de bugtende rivulets og kanaler i Neretva dalen, kan man nyde det klare vand i Norin, en biflod til Neretva, og kan passere flydende holme med mange fauna og flora.

Der vil blive fortalt historier om sunkne byer, om gamle helte og berømte rejsende, der nedskrev deres fascination af regionen og derved registrerede deres indtryk af Neretva-dalen for evigt.

Disse gamle byer og deres mure, som vandet afslører fra tid til anden, er plukket ud i resterne af romerske villae rusticae spredt langs hele vejen.

De er også et bevis på, at sumpen var en frugtbar jord, der nærrede den gamle Naronas, og som eksporterede sine produkter til andre regioner i imperiet.

Neretva-båden, et solidt, stort ribbet fartøj af lydproportioner, er den smukkeste måde at værdsætte sumpens mange facetter på, og som kan give dig lokale forfriskninger sammen med underholdning af "Neretva-piraterne" bevæbnet med harmonikaer, guitarer og mandoliner.

Rejsen kan starte fra molen ved Vid, på Norin, både opstrøms og nedstrøms, men også fra andre steder i Metkovics omgivelser. At navigere i vandet i Kuti-søen i den sydvestlige del af dalen er en særlig oplevelse.

For dem, der ønsker at smage lokal mad i en roligere og mere intim atmosfære, anbefales en række fremragende restauranter: "Đuđa i Mate", på Vid, restauranten "Vrilo" på Prud, restauranter "Adria" og "Lanterna" i Metkovic, "Villa Neretva" i Kravac II og mange andre.

Alle giver et bredt udvalg af retter, fra traditionelt europæisk køkken til usædvanlige specialiteter skabt ved at fusionere de kulinariske traditioner i både øst og vest.

En af de mest kendte gastronomiske specialiteter, berømt over hele Europa, er den lokale "Neretva brujet", hvor hovedingredienserne er ål og frø. Nogle gange finder man skrubbe i denne berømte skål, og det er kendt, at den kun beboer det reneste vand.

Forberedelsen af "brujet" er tilsyneladende enkel, men det er bare en illusion, fordi hvert Neretva-køkken, hver restaurant og hvert hus har sin egen metode og hemmelighed om, hvordan dens brodetto adskiller sig fra andre, og det er ret svært at sige, hvad der er bedst.

Ålen kan bages på en pind, og den er også god at spise tør. Neretva køkken har også retter og specialiteter tilberedt af vadefugle, især blishøns.

Nærheden af havet sikrer, at friske marine fisk fanges af lokale fiskere i Neretva-kanalen. Neretva køkken omfatter også gryderetter ("sačura").

Blandt de mange gamle rester i området er den mest fremtrædende Naronas, en gammel romersk by, der findes i nutidens landsby Vid.

Sammen med Salona og Jader (nutidens Zadar) var Naronas en større by i den gamle romerske provins Dalmatien.

Nylige arkæologiske fund har fået eksperter til at tro, at byen fortsatte med at eksistere efter romerriget, langt ind i middelalderen. Dette understøttes af den tidlige kristne basilika i Erešove bare, som blev bygget i det 7. århundrede på ruinerne af en romersk Villa rustica fra det 3. århundrede.

Det største træk ved Naronas er det originale augusteanske tempel fra 10 f.Kr., der findes midt i det gamle byforum. Det første kroatiske museum på stedet (*in situ*) blev bygget lige over det - det arkæologiske museum Naronas i Vid.

De nye bosættere i området - slaverne, bulgarerne og avarerne - kom ind i det daværende Byzantium, den østlige del af Romerriget.

I den tidlige middelalder var Neretva-området beboet af kroatiske stammer. Middelalderens hovedaktivitet i Neretva var piratkopiering til søs, som i nabolandet Pagania, landet med hedenske, ikke-kristne pirater, mellem floderne Cetina og Neretva.

Den tidlige kroatiske stat i syd blev kaldt Neretva Fyrstendømmet, hvortil venetianerne plejede at betale en vejafgift for at få fri passage til søs.

Den kroatiske hertug Domagoj menes at være fra dette fyrstedømme; for venetianere var han "den værste kroatiske hertug" ("*dux pessimus Croatorum*").

I det 14. århundrede blev dalen invaderet af bosniske konger Stjepan II. Kotromanić, Tvrtko og Herceg Stjepan Vukčić Kosača, samt greverne Radivojević, Jurjević og Vlatković.

Tyrkerne byggede et tårn ved Kula Norinska i det 15. århundrede for lettere kontrol over trafikken over Neretva-dalen. Resterne af dette mægtige tårn er velbevarede og kan ses ud for hovedvejen mellem Metković og Opuzen.

Roman Naronas rolle blev overtaget af havnebyen Drijeva, som sandsynligvis lå på højre bred af floden Neretva i nutidens Gabela. Det menes at have været en stor handelsstation for en bred vifte af varer, såsom klud, voks, salt og krydderier samt slaver. Det blev ofte nævnt af offentlige notarer i Republikken Dubrovnik.

Disse nævnte også byen Metković i det 15. århundrede i et dokument fra 1422, der blev opbevaret på statsarkivet i Dubrovnik. Metković blev først afbildet på et kort i 1570 af den venetianske kartograf Jacopo Gastaldi.

Det 15. og 16. århundrede var præget af konflikter mellem tyrkerne og venetianerne. Požarevac-traktaten i 1718 bestemte grænsen mellem det tyrkiske imperium og den venetianske republik. Herefter ødelagde og forlod venetianerne Gabela og grundlagde en ny havn ved floden Neretva, i dagens Metković.

Byen Opuzen

Opuzen er en lille by i Dubrovnik-Neretva Amt i Kroatien. Byen ligger 12 kilometer opstrøms for munden af floden [Neretva](#) i det sydlige [Dalmatien](#). Denne bosættelse er kendt som et vigtigt center for mandarinproduktion i Kroatien.

Den samlede befolkning i Opuzen er 3.254 (folketælling 2011).

Opuzen fik sit navn fra sin fæstning, Fort Opus.

Fæstningen blev bygget af Republikken Venedig i 1684. Ruinerne af fæstningen, der er tilbage, kaldes Recycle og er en del af den gamle bymur.

I centrum af den gamle del af Opuzen er et klassisk Forum Romanum. I middelalderen var Opuzen kendt som Posrednica.

Republikken Ragusa i det 14. århundrede havde store handelsmarkeder (hovedsageligt handel med salt) i Opuzen. Markederne blev brændt ned i 1472. Den første Community School blev åbnet i 1798 og var den eneste skole i Neretva-regionen indtil 1845.

I byen ligger Opuzens sognekirke St. Stephen, og den ligger på torvet.

Vigtige kultur- og sportsbegivenheder relateret til Opuzen og det lokale landskab er "The Melodies of the Croatian South" og *Opuzen Boat Marathon*.

Maratonløbet afholdes på floden Neretva, og omkring 35 både deltager hvert år.

Byen Ploče

Ploče ligger ved Adriaterhavskysten i Dalmatien lige nord for Neretva-deltaet og er det naturlige kystnære endepunkt for de fleste nord-sydgående ruter gennem de centrale [dinariske alper](#).

Dette gør det til den primære havn, der bruges af Bosnien-Hercegovina og endepunktet for den [paneuropæiske korridor](#) 5C.

Čeveljuša som er en seværdighed i Ploče ligger øst for byen, i krydset mellem D8-motorvejen og D425.

Byen blev første gang nævnt i 1387 som *Ploča*. Under Kongeriget Jugoslavien blev en havn ved navn *Aleksandrovo* efter Alexander I af Jugoslavien bygget i 1939.

Under det socialistiske Jugoslavien, mellem 1950 og 1954, og igen fra 1980 til 1990, blev Ploče opkaldt Kardeljevo efter den jugoslaviske politiker Edvard Kardelj. Nogle lokale kalder deres by Ploča (*stenen*).

Den samlede befolkning i Ploče er 10.135.

Havnen i Ploče blev første gang nævnt den 6. november 1387, men bygningen af en større havn blev udført i nyere moderne tid.

Arbejdet med den nuværende havn begyndte først i 1939, men blev ødelagt under Anden Verdenskrig.

Den blev genopbygget i 1945, og landsbyen Ploče voksede op til 480 indbyggere i 1948. Efter at Adriaterhavsvejen og Neretva-jernbanelinjerne blev bygget til havnen i midten af 1960'erne, oplevede byen en stabil vækst.

Bosnien og Kroatien er i øjeblikket i forhandlinger om oprettelsen af en "privilegeret økonomisk zone" for bosniske virksomheder inden for Ploče-havnefaciliteterne, selv om denne udvikling hindres af modstanden fra de lokale myndigheder og det kroatisk folk mod tanken om et delvist tab af suveræniteten over havnen.

Den bosniske regering ønsker en indrømmelse med suverænitetsstræk i mindst 99 år, mens den kroatisk regering kun ønsker at tilbyde kommerciel passage gennem kroatisk territorium for bosniske og hercegovinske varer.

Dette emne var genstand for langvarige forhandlinger.

Lettere passage for kroatisk borgere gennem den smalle stribe af Bosnien-Hercegovina territorium (der deler Kroatiens landområde) nær [Neum](#), i bytte for privilegier for Bosnien-Hercegovina i Ploče.

[Pelješac-broen](#), der omgør Neum og bosnisk territorium, åbnede fuldstændigt i 2022, selvom projektet i første omgang blev stærkt modarbejdet af den bosniske regering.

Ploče er en moderne by og havn ved munden af Neretva-floden ud i havet.

Turistattraktioner omfatter de nærliggende Baćina Søer og udflugter til Neretva Delta.

Ploče er Kroatiens næststørste fragthavn. Det begyndte at blive bygget her under det kongelige Jugoslavien i 1937. Bag SFRY blev der bygget en krigshavn i naboen, helt skjult og godt beskyttet bugt. Det er også en frihavn for Bosnien-Hercegovina.

I byen er der en færgehavn, hvorfra færger sejler til Peljesac-halvøen til Trpanj, og en togstation.

Normalsporet jernbane til Sarajevo (først i 70'erne af det 20. århundrede erstattede den smalsporede jernbane). Byen har også en række industrielle virksomheder (produktion af plast, forarbejdning af asbestfibre osv.).

Byen ligger ved Neretva-strædet (*Neretvanski-kanalen*), 5 km fra [Neretvas](#) munding ud i havet. De omkringliggende sumpe blev i mindre grad drænet og gødet. Det er udgangspunktet for ture til [Neretva-deltaet](#) og Bosnien.

Fiskere, både professionelle og sportslige, sætter pris på det omkringliggende havvand, som er rent "fortyndet" af Neretva og som brak er derfor meget hohatá med forskellige slags fisk. Der er også mulighed for at fiske i Neretva og dens bælder eller i de nærliggende Bačinské søer.

De nærliggende maleriske *Bačinsko Lake* er som nævnt et besøg værd nær landsbyen *Baćina*, langs motorvejen.

Ferskvandskarstsøen ligger væk fra kysten. Det er faktisk et system med seks sammenkoblede, op til 28 m dybe karst synkehuller.

Vandstanden er over havets overflade, bunden er under den. Systemet er forbundet med havet ved en dræningskanal, gravet i det 20. århundrede.

Søen er hjemsted for mange fisk, både marine og ferskvand, fordi det lokale brakvand er et meget velegnet miljø for dem.

Naturlandskabet i umiddelbar nærhed af søsystemet er meget malerisk (frodig vegetation), især i forårsmånederne, når der er nok fugt.